

Guy Hoffmann

G e s p r é i c h m a m V a r g a s

- Ech waarde lo nach op de Prënz Edward vun England.

- Wéi? Wéi vun enger Well gebeetscht sinn ech an d'Lut gefuer, gerëselt an erfëiert, e klenge privaten Tsunami am Kapp, deen allméiglech Fatze vun Erënnerung viru mengen Aen op- a rëm ënnerdauche gelooss huet. Ech muss kuerz agenäipt gewiescht an du duerch iergendeppes brutal erwächt gi sinn a souz lo komplett zidderreg, hallef wakreg, hallef nach am Schlof un iergendengem wacklegen Dësch mat Béierdeckelen drop, déi ech d'éischt fir déck Champignone gehal hunn an duecht: Du bass entfouert ginn. Gesouch du awer de Vargas vis-à-vis, wat mech e bësse berouegt huet, obwuel ech mer net ganz sécher war, ob hien nach géif liewen, sou steif souz hien do an huet virun sech hi gestierkt wéi wann et fir d'Éiwegkeet wier.

Vun deem Abléck un ass mer du – lues a lues a nëmme stéckerweis – d'Erënnerung erëmkomm: De Vargas hat mech wëlle gesi wéinst engem vu senge Bekannten, dien net am Land sollt dierfe bleiwen, e gewësse José, en dichtege Schaffert, wéi de Vargas sot, dien awer keng Plaz fonnt hat, eng Zäit laang schwaarz geschafft huet an lo ebe sollt iwver d'Grenz gesat ginn.

- Déi beschte Leit geheien si eraus, sot de Vargas, dat ass net nëmmen ongerecht, mä och nach saudomm, eng Zoomuddung, a wierklech keen Zeeche fir d'Intelligenz vun der Politik. Iergend e Fotellsfuerzert däerf sech hei eng déck Pensioun verdénge mat Daimercher dréinen, nëmme well hien op der richteger Plaz op d'Welt koum, awer dien, die wierklech eppes wëllt maachen, flitt, well hien de falsche Pass huet!

Mer souzen an engem Café, dien ech bis dohin net kennt hat an dien de Vargas d'*Kapell* genannt huet, wuel wéinst der Statu tëscht de Glieder op der Kréibänk, eng mexikanesch oder latäinamerikanesch Maria.

- Dat hei ass dee Café, deen am noots-ten um Peru drun ass, sot de Vargas. Hien hat schonn deen een oder aneren *Havana Club* eran, wéi ech kouw a frot mech ouni laang ëm de Bräi ze fueren, fir beim Minister unzeklappen.

- Du schreifs dach, sot hien.

- Awer net un de Minister! sot ech. An souwisou wier dat wuel éischter kontraproduktiv.

- Där Lëtzebuurger kennt iech dach all!

- Net all, a verschiddener leider sou gutt, datt een se am léifsten net méi wéilt kennen! Well ech net direkt ugebass hunn, huet hien e krommt Gesiicht gemaach an eis du nach eng Sendung *Havana Club* bestallt. Hie war en härezensgudde Mënsch, en éischtklassegen Iwwersetzer, dien och menger Texter an d'Spuenescht iwwerdroen hat, awer vun enger fierchterlecher, scho bal panescher Ongedold, déi sech dann och op säi Konsum vun Héichprozentegem ausgewierkt huet.

- Wat ech ka maachen, sot ech, ech ka probéieren, en Artikel an d'Zeitung ze kréien.

- Ok, sot hien, dat wier alt schonn mol dat! An sou wie hie virdrun aus Ierger a Frustréierung an *Havana Club* bestallt hat, huet en lo ee bestallt, well mer eis grad rëm méi no komm waren. D'Stëmmung an der *Kapell* war gutt a gesellig, et war strubbelvoll dobannen, an duerch de Vargas hunn ech deen Owend – et war e Freideg – méi Leit kennegeléiert wéi am ganze Joer virdrun. Hien huet mer eng Zigar offréiert an nach en *Havana Club* bestallt, well deen sou gutt bei d'Zigar géif passen.

- Soulaang een hei nach fëmmen däreerf! sot hien. Lues a lues huet du meng Opmerksameket nogelooss, a wéi ech – wéi laang duerno? – um Dësch mat den dëcke Champignonen erwecht sinn, hat ech Krämpes, mech un alles ze erënneren, wat tëscht *Kapell* an Tsunami-Well passéiert war. No Feierowend ware mer nach bei iergendeen heem, deen och *Havana Club* zerwéiert an du d'Stuff geraumt huet, datt mer konnten Cha-cha-cha danzen. Um Wee dohi ware mer an eng Policekontroll geroden – mer ware wuel verstan zu Fouss ënnerwee, ech erënnere mech nach drun, datt de Vargas gehippt ass (vläicht ass hien och nëmme wackleg do gaang) – an ech duecht, déi wäerten dech dach lo net hei alachen, awer déi Häre ware méi wéi fäin; sou frëndlech a guttgelant ware se, datt mer duechten, déi wiere guer net echt, déi Polizisten. Verschidde Stroosse waren ofgespaart, an de Vargas sot: Èt wäert hei wuel eppes geschitt sinn...

An lo kommen ech zou mer – sou hallef – iwwer de Béierdeckelen an héieren deen

drolege Saz do: Ech waarde lo nach op de Prénz Edward vun England.

- Wéi?

- Ech sot näischt, grommelt de Vargas. Hie lieft also nach. Léisst och lo seng kleng Guckelcher eng Kéier hin an hiergoen.

- Deen do, seet hien a weist mam Kënn iergendwou hin an den Damp. Aus dem Niwwel – Tubaksniewel a virun allem deen am Kapp – kraucht lues a lues de Raum, e Bistro – wat och soss! – mat engem schwaarz lackéierte Kontuar, dee wéi eng riseg Wallis aus Mokuch ausgesäit a mat klenge routwäissbloe Fändelcher dekoréiert ass, a mat – do, wou de Vargas grad higewisen huet – enger riseger Televisioun, op där e Programm leeft, deen sou faarweg ass, datt ech d'éischt iwwerhaupt näischt kann erkennen.

- Dat sinn se, jätzt de Vargas, ganz op emol voll do, mat haarder a krazeger Havana-Club-Stëmm, dat sinn se, eis blobliddeg Blatzerten! Vun iwwerall hier kommen se a kréien de rouden Teppich ausgeluecht. Awer de José, dien däreerf trëppelen!

Iwwer deene Sätz kommen ech dann och komplett zou mer, aus de faarwege Sprinselen um Schierm ginn opgedonnert Hochzäitgäscht, an ech weess, datt et Samschdes mueres ass, kucken op d'Auer, da rëm op d'Televisioun, wou e Plakkapp mat geblimmelecher Krawatt a ganz vill Salf op der Zong d'Geschéien um rouden Teppich virun der Kathedral kommentéiert.

- Eng Schan, jätzt de Vargas, honnertfofzeg Natiounen hu mer hei am Duerf, an dann ass op emol ee Mann ze vill!

Déi gespaarte Stroossen an der Nuecht an déi gutt gelaunte Polizisten, dat hat dann och wuel mat der Prénzenhochzäit ze dinn, soen ech mer a probéieren a Gedanken eisen Nuetswee nozegoen.

- Solle mer de José da vläicht an sou eng Uniform stiechen, jätzt de Vargas, fir datt en hei anstänneg empfaang gëtt?

- Dat ass e Léiwen, seet de Plakkapp um Schierm, ech hat schonn d'Geleeënheet en ze begéinen. Ech froe mech, ob hien ëmmer nach vum Edward vun England schwätzt oder vu soss engem vun de Blobliddgen, déi dem Vargas et ugedon hunn.

- Dat ass et, seet de Vargas lo eng Grëtzt méi roueg a weist op d'Tele, mer strëppen dem José sou eng Uniform iwwer, da klappen se him, sou e schéinen almoudesche Gala-Läpp mat gëllene Knäpp, Epauletten an héijem roude Koll, mat faarwege Sträifen a Schäerpen an enger ganzer Kréibänk Lametta op der Broscht, Kräizer a Stären am Gold an am Sëlwer, eng richteg glënnereg Bonsai-Kiermes iwwer dem Häerz!

- Den Hutt vun der Prinzessin Mette.

- Marit, seet de Plakkapp, dat ass keen Hutt!

- An eng Kapitänskap kritt en op, seet de Vargas, mam Wope vu Lëtzebuerg drop!

- Dat ass eng Coiffe! seet de Plakkapp.

- Ech coiffen dech, jätzt de Vargas, an déi aner mat!

- Hutt der lo gesinn, wat si gemaach huet, seet de Plakkapp, si huet e Knicks virum Fändel gemaach.

- An ech knicksen dech, seet de Vargas, an déi aner nach eng Kéier mat!

Ech kucke mer een Ament den Zinglabumm um Schierm un a froe mech, ob ech net ëmmer nach am Gaang sinn ze dreemen. Do staaksen déi onméiglechst Operettefiguren an d'Kierch, Männer mat Kordelen um Uniformsleif a gewichste Säwelen an der Sait a lackéiert Frae mat Feldhénger, Paangecher, Knippercherskëschten, oder iwwerdimensionalen Hamsterrieder um Kapp a gi stiermesch begréisst vun enger Onmass Leit, déi begeeschtert wénken a Kreesch dinn.

- Ech froe mech, firwat déi sou blären, seet de Vargas.

- Well se rose sinn, datt de José muss goen, soen ech an hu Loscht, mer nach en *Havana Club* ze bestellen.

- Hunn se hei net, seet de Vargas, awer d'*Kapell* dierft elo rëm op sinn!

- Si war virdrun Altesse sérinissime, seet de Plakkapp, an elo ass si Altesse royale!

- Wann de José muss goen, seet de Vargas, da kidnappen ech mer déi do!

- E schéinen Dekollettee fir en Hierschtdag, seet de Plakkapp.

- Hei kënnt de Kinnek Simeon vu Bulgarien, seet de Plakkapp.

- 't ass eng wonnerschéi méi räif Fra, seet de Plakkapp, 't ass kee Wonner, datt s'och schéi Kanner kritt huet.

- Wéi kann ee Kinnek si vun engem Land, dat guer kee Kinnek méi huet, grommelt de Vargas, ech kéint kennen.

- Déi hat dat entweder ënnerwee am Avion gemaach, seet de Plakkapp, oder schonn dohannen ier se fortgefuer ass.

Dës Kéier schwätzt hie vun der holländescher Kinnigin. De Vargas huet es ee fir allemol genuch, schéisst e Béierdeckel a Richtung Tele a seet: Lo gi mer!

- Jo, soen ech, gi mer zeréck an d'*Kapell* an drénken en *Havana Club*!

- Jo, seet de Vargas, op de José.

- Op de José, jo, soen ech, an ech wäert och doriwwer schreiwen.

- Iwwer d'Ongerechtegheet, seet de Vargas, an d'Verlugenheet!

- Wann hei souvill Natiounen doheem sinn, soen ech, da misst et jo am Fong egal sinn, zu wat fir enger ee gehéiert!

- Et misst, seet de Vargas. Mer gesinn nach, wéi um Schierm e bloen Daimler opdaucht, bei deem d'Leit nach méi Kreesch di wéi virdrun, a sinn dann och schonn dobaussen.

- Souvill Natiounen, seet de Vargas nach eng Kéier, an dann ass ee Mënsch ze vill!

- Gotha City, soen ech, am Aasch!

- Jo, seet de Vargas. Da maache mer eis op de Wee.